

1. Obiekt

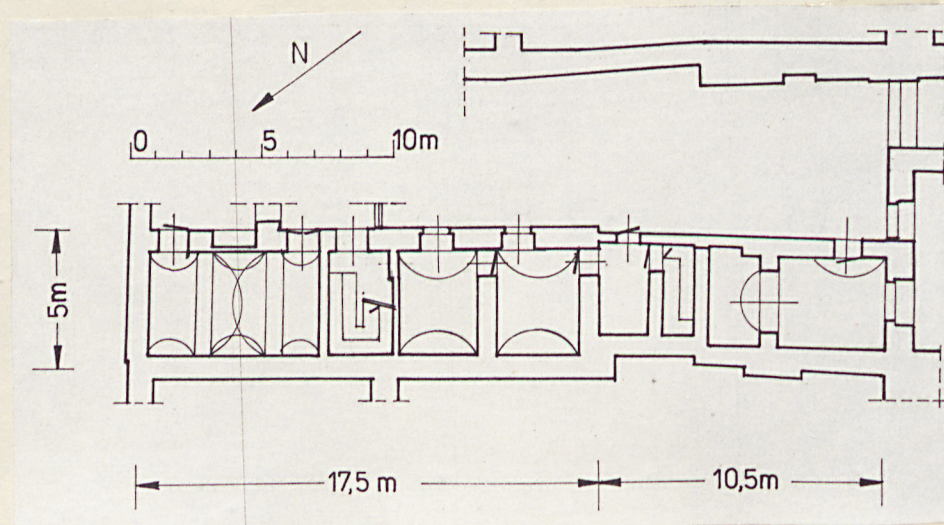
OFICyna BOCZNA ZACHODNIA
w zespole domu mieszkalnego Kamienica "Wosińska",
("Lukinowska")

2. Czas powstania
4 ćw.XVI w.
XVII w.
poł.XVIII w.
1887 r.

3. Miejscowość

KRAKÓW

11. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

4. Adres

Rynek Główny 37

nr hipoteczny 123

5. Przynależność administracyjna

Dz.Śródmieście

województwo

gmina

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1. VI. 1975 r.

Dz.Stare Miasto

województwo

powiat

8. Właściciel i jego adres

Skarb Państwa (spółdzielnia
lekarska)

9. Użytkownik i jego adres

przychodnia lekarska

10. Rejestr zabytków

Nr A-168

data 15 IV 1936

autor zdjęć Jacek Szkolnicki
data wykonania IX 1991
miejsce przechowywania negatywów zbiory autora

Pierwsze murowane zabudowania przy zach. murze granicznym nie miały formy typowej oficyny bocznej: w 4 ćw. XVI w. wzniesiono tu galerię łączącą piętro oficyny tylnej z budynkiem frontowym. W ciągu 150 następnych lat, do chwili zniszczenia zabudowy przed poł. XVIII w. galeria stanowiła szkielet dla szeregu obiektów, które z jej wykorzystaniem budowano. Wg opisu z 1728 r. stał tu już jeden zwarty budynek, podpiwniczony w partii środkowej, posiadający w każdej z kondygnacji naziemnych (budynek był dwupiętrowy) po pięć pomieszczeń, usytuowanych w amfiladzie. Pomieszczenia pełniły funkcje mieszkalne i gospodarcze. Zakres zniszczeń z 2 ćw. XVIII w. nie jest dokładnie znany, prawdopodobnie zrujnowana została pn. część oficyny; układ pozostałej partii powtórzył wcześniejsze założenie, co nasuwa przypuszczenie, że oficyna mogła być jedynie wyremontowana a nie odbudowana. Połączono ją ze skróconym budynkiem frontowym drewnianymi gankami a poza tym otrzymała własną klatkę schodową. Przed poł. XIX w. powstały parterowe zabudowania między oficyną w budynku frontowym oraz dwupiętrowa "plomba" w pn.-zach. narożniku działki. Przebudowa z czasu po 1887 r. (proj. Rajmund Meus) spowodowała scalenie całej zabudowy oficynowej w jeden ciąg; powstała wtedy czteropiętrowa przewiązka łącząca oficynę z budynkiem frontowym.

Sytuacja. Budynek położony jest w zach. części działki.

Materiał, konstrukcja, technika. Murowany z cegły. Mury obwodowe piwnicy (pod pd. częścią budynku) z XVI w.; parteru i I p. w części pn. z XVIII w., w części pd. z XIX z wykorzystaniem wcześniejszego, kilkakrotnie przemurowywanego muru granicznego. Mury II p. z k. XIX w.

Piwnica nakryta sklepieniem kolebkowym, ceglanym z XVI w. Na parterze 2 pomieszczenia środkowej części budynku zasklepięte kolebkami ceglanymi, XVII-wiecznymi, przebudowanymi w 1971 r. W ostatnim pomieszczeniu od strony pn. sklepienie kolebkowe na gurtach. W pozostałych pomieszczeniach parteru i wszystkich na wyższych kondygnacjach sufity. Dach kryty papą na deskowaniu. Klatka schodowa (w drugiej od pn. osi budynku) żelbetowa; schody 2-biegowe w poziomie parteru i II p., częściowo zabiegowe, ze współczesną balustradą ze stalowych płaskowników. W części pd. budynku, na parterze, schody prowadzące do piwnic budynku frontowego.

Rzut. Budynek na rzucie zbliżonym do wydłużonego prostokąta, krótszymi bokami przytykającego do pn. (podwórzowej) elewacji budynku frontowego (od pd.) i przewiązki łączącej oficynę (od pn.); dłuższymi do podwórza (od wsch.) i zach. muru granicznego (od zach.). W części pd. podpiwniczony. Jednotraktowy. Piwnica obecnie niedostępna; pomieszczenia parteru dostępne z podwórza; I i II p. za pośrednictwem klatki schodowej usytuowanej w 2 (licząc od pn.) osi budynku. W poziomie I p. budynek komunikuje się z budynkiem frontowym i oficyną tylną.

Bryła. Budynek jest zwartą bryłą; włączony jest w ciąg zabudowań posesji. W części pn. częściowo zasłonięty przybudówką dostawioną do przewiązki łączącej oficynę. Trójkondygnacyjny, nakryty dachem pulpitowym.

Elewacja. Bezstylowa, 3-kondygnacyjna, tynkowana, 6-osiowa, o załamany licu. 1 oś od pn. do wysokości I p. włącznie przesłonięta współczesną przybudówką przewiązki. Pn. część elewacji (4-5 oś licząc od pd.) oszkarpowana na poziomie parteru i I p. Słabo zaznaczone podziały horyzontalne (w postaci krytych blachą uskoków szkarpy w części pn.) i wertykalne (lizena pomiędzy oknami 4 i 5 osi na I p.) przeprowadzone nieregularnie, z wyjątkiem zamykającego budynek od góry okapu.

Na parterze w osiach 1-3 (licząc od pd.) prostokątne otwory drzwiowe z 1-skrzydłowymi drzwiami; w osiach 4-5 prostokątne, 6-polowe, zakratowane okna. Na I p. i II p. okna prostokątne, 6-polowe, niektóre zakratowane (na II p. mniejsze); w 1 osi II p. 2 okna. Wyżej, w ścianie kolankowej w każdej osi po 1 okienku strychowym w kształcie leżącego prostokąta.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
ok.1600 m ³		gospodarczo-mieszkalne (XVI-XVII w. galeria+ pomieszczenia gospodarcze; XVIII, XIX w. pomieszczenia gospodarcze, mieszkania)	usługowe i gospodarcze (gabinety i pracownie przychodni lekarskiej)
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan obecny (mury zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy konstrukcja dachu, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)	
1953 remont:wprowadzenie rozwiązań czysto utylitarnych, bez wskazań konserwatorskich		Stan ogólnie dobry. Budynek po remoncie generalnym.	
1969-71 generalny remont; zniesienie III p. przwiazki i ganków, wymiana stropów, wzmocnienie sklepień, przebudowa górnej partii muru granicznego, zupełna wymiana stolarki: powstał nowy obiekt o formie wyłącznie utylitarnej i standartowym wyposażeniu			
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie			
Prowadząc remont generalny, w którym priorytet miała funkcja nie wprowadzono jednak rozwiązań odpowiadających tej funkcji. Adaptacja budynku jest zatem wskazana (jest także możliwa, gdyż stopień destrukcji walorów kulturowych jest tak duży iż ograniczenia są niewielkie.			
Elewacje należy rozwiązać wielopłaszczyznowo, co podkreśli odrębność i narastający charakter zabudowy (zwłaszcza późno wybudowanej i odróżniającej się od korpusu budynku przewiazki wiążącej go z budynkiem frontowym). Wyodrębnione segmenty winny być nakryte dachami pulpitowymi o zróżnicowanych kątach nachylenia połaci.		Mimo znacznych zniszczeń substancji zabytkowej istnieje prawdopodobieństwo zachowania się dużych partii murów z XVIII w na parterze i I p. a być może i galerii z XVI w, Niezbędne są zatem badania architektoniczne i prawdopodobnie badania polichromii. Zaleca się odsłonięcie zagruzowanej piwnicy w środkowej partii budynku.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

P. karta zbiorcza

22. Bibliografia

P. karta zbiorcza

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

P. karta zbiorcza

24. Uwagi różne

25. Wypełnił

Waldemar Komorowski
Iwona Kęder

Imię i nazwisko

data XI 1992

26. Sprawdził

Dr MARIAN KORNECKI
ul. Loretancka 124
31-114 Kraków

Imię i nazwisko

25.11.92

data

27. Załączniki